

den er af saa stor Betydning, at man af den Grund skulde undlade at modtage Lovforslaget og faae en Ende paa denne Sag, der nu i saa lang Tid har været debatteret her i Thinget. — Dernæst er der blevet foretaget en Ændring i § 6, idet nemlig den Afstand, der var foreskrevet i 2det Stykke af Paragrafen, er nedsat fra 50 til 20 Alen, den Afstand, der nu gælder. Det er altsaa ikke lykkedes paa dette Punkt at komme videre end i den bestaaende Lovgivning, men man er selvfølgelig heller ikke kommen tilbage. — Dernæst har man ved den nuværende § 10, den berømte Paragraf om Petroleumslamper i Stalde v. s. v., vedtaget en Affattelse, som gaar ud paa, at de der nævnte Stoffer kun maa bruges i Stalde, Væer, Væder og paa Foderlofter i forsvarlige Bygter, som ere forsynede med en solid Metalbeholder. Idet man ikke har villet foreskrive en bestemt Art af Bygter, men altsaa har holdt sig til „forsvarlige Bygter forsynede med solide Metalbeholdere“, har man ment, at denne Bestemmelse vilde faae tilstrækkelig Betydning derved, at der er indsat en ny Paragraf i Lovforslaget, som jeg om et Dieblit skal komme til at tale om, nemlig § 13, der foreskriver et Brandsyn to Gange om Aaret og paalægger dette Brandsyn, at det skal efterse Bygterne. Det bliver altsaa Brandsynet, der kommer til at bestemme, om Bygterne kunde anses for forsvarlige. — Endelig har man i § 13 udeladt det særlige Tilsyn, som var foreskrevet i Lovforslagets § 15, navnlig af den Grund, at man har fundet, at der derved vilde paaføres Befolkningen en Udgift, som under nærværende Forhold, og navnlig naar den skal udstrækkes til selv smaa Bygningsarbejdere, ikke vilde kunne bæres. — Paa den anden Side er Lovforslaget undergaaet nogle Stærpelsler. De Ændringer, jeg har omtalt, ere altsaa væsentlig gaaede ud paa en Formindskelse af Foranstaltningerne mod Brandfare i Sammenligning med det Indhold, Lovforslaget fik her i Thinget. Der er imidlertid ogsaa blevet foretaget enkelte Forandringer ved Lovforslaget i det andet Thing, som vel nærmest maatte kunne betragtes som Stærpelsler af Kontrollen. Man har saaledes udeladt den Bestemmelse i Slutningen af den oprindelige § 6, 1ste Stykke, at Dampfjedler, som bruges i Landbrugets Tjeneste, kunde anbringes i brandfarlige Bygninger, naar de til alle Sider vare omgibne af Mur eller Mur og Fern, og Fyrstedet var mindst 7 Alen fra Taget. Denne særskæregne Bestemmelse til Gunst for Dampfjedler, der bruges i Landbrugets Tjeneste, er bleven udvoteret i det andet Thing. Det

er naturligtvis et Punkt, paa hvilket jeg ikke kan finde mig foranlediget til at gjøre Modstand, da en Stærpelse af Forsigtighedsregler i Brandpolitikets Interesse jo kun kan være velkommen for Ministeriet. — Dernæst er der blevet indsat et Par nye Paragrafer i Lovforslaget, nemlig for det Første en ny § 11, hvis Indhold gaar ud paa, dels i dette Lovforslag at optage fra Loven af 2den Marts 1861 Bestemmelsen om, hvilke Brandredstaber der skulde findes paa ethvert Sted, men tillige at stærpe disse Bestemmelser noget, ved at forlange noget Mere, end der hidtil er forlangt i den Retning. Navnlig vil det ses, at et af de Tillæg til de bestaaende Regler, som indeholdes i denne Paragraf, er, at der skal efter Huset's Størrelse være en eller flere stærke Dyer, at stærke Dyer altsaa skulle henhøre til de befalede Brandredstaber paa alle Steder. Det er en Bestemmelse, hvis Hensigtsmæssighed jeg ikke betvivler, og da Anstæffelsen af disse Dyer ikke kan spille nogen stor Rolle som Udgift for de Paagældende, har jeg ikke taget i Betænkning at gaa ind derpaa. Dernæst er der blevet indsat en ny § 13, som med Hensyn til Brandsynet tilfigter at give nogle stærpende Bestemmelser, dels ved ubetinget at foreskrive, at det skal foretages to Gange om Aaret, hvert Foraar og hvert Efteraar, og dels ved nærmere at angive, hvilke Gjenstande det skal udstrække sig til. Saaledes er der blandt andet her medtaget Bygter som en af de Ting, der skulle underjages af Brandsynet. Naar jeg altsaa i det Hele taget skal udtale mig om Sagens Stilling, vil jeg sige, at ihvorvel det ikke er lykkedes at faae dette Lovforslag i alle Henseender saaledes, som jeg kunde ønske det, tror jeg dog, at man under de foreliggende Omstændigheder kan være nogenlunde tilfreds med det, saa at man i alt Fald kan tage det som den Forbedring i Brandpolitiloven, der for Dieblittet kan opnaas, og forøvrigt maa troste sig med Muligheden af, at man senere, dersom Erfaringen skulde kræve det, vel ogsaa kan faae nogle Tillæg til dette Lovforslag igjennem. Hvorledes man nu end opfatter dette, er det jo i hvert Tilfælde klart, at Lovforslaget er et betydeligt Fremskridt i flere Henseender, i Sammenligning med den bestaaende Lovgivning, som vi jo maa blive staaende ved, naar det ikke lykkes os at blive enige om noget Nyt. Jeg for mit Vedkommende skulde derfor være mest tilbøielig til ikke at stille noget Ændringsforslag til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Reeds-Þott: Det foreliggende Lovforslag havde vi jo til Behandling i dette